

PhDr. Eva Bendová, posudek doktorandky od školitele dizertační práce

Během doby, kdy Eva Bendová psala svou předkládanou dizertaci, se stačila stát vynikající a velice uznávanou badatelkou v oblasti na pomezí kulturní historie a dějin umění. Toto zaměření si kolegyně Bendová ukládá programově a vložila je i do své dizertace. Jejím asi nejpopulárnějším počinem na tomto poli byl podíl na vysoce navštěvované výstavě a publikaci *Pražské kavárny a jejich svět* (Muzeum města Prahy a Paseka 2008). K němu se však řadí několik dalších; spolupráce na výstavách a katalozích *Svět chce být klamán* (2013, s Vítém Vlnasem), *Oskar Kokoschka* (2012), *Na účetním lístku* (2010), *Vražedná realita* (2010, s Tomášem Winterem), *Amerika k sežrání* (2009, s T. Winterem) nebo *Otto Gutfreund: čtyři kapitoly o člověku* (2009, s Milanem Pechem). Produktivní snaha o spojení kulturněhistorického a uměleckohistorického přístupu se ve všech těchto pracích pojí se zájmem o nové metodologie v historikově práci; o využití podnětů v textech klasických teoretiků a sociologů modernosti - Georga Simmela, Maxe Webera, Waltera Benjamina, Henriho Lefebvra – i jejich dnešních následníků - Anthonyho Giddense, Marka Augého nebo Pierra Bourdieua -, nemluvě o zájmu o „prostorový obrat“ a o téma heterotopního prostoru u Michela Foucaulta. Rozhled po dnešní kulturněhistorické a uměleckohistorické debatě Eva Bendová získávala při stipendijních pobytech ve Vídni, Berlíně a Mnichově. Díky tomu všemu se jí podařilo přesáhnout pouhý faktografický horizont, obohatit své práce o teoretický rozměr a zaměřit k opravdové syntéze moderní metodologie s kulturní historií a dějinami umění. Myslím, že k tématu své dizertační práce – *Kavárenská architektura: Kavárenský prostor ve studiích a realizacích architektury první poloviny 20. století* –, s veškerou jeho mnohostranností a pestrostí, autorka téměř musela zaměřit už kvůli svým metodologickým ambicím.

Vzdor veškeré lehkosti a poutavosti stylu se tato dizertace nerodila lehce. Autorka ji psala v zaměstnání, jakožto vedoucí kurátorka Sbírkky kresby a grafiky Národní galerie v Praze (od 2007). V této sbírce se Eva Bendová výborně orientuje a pomáhá dosáhnout téže orientovanosti i druhým badatelům. Sám jsem jí vděčen za mnoho dobrých rad a podnětů. Ze sbírek kresby a grafiky Národní galerie Eva Bendová samozřejmě těží i v různých svých výstavních projektech a v neposlední řadě i v některých úsecích své dizertační práce. Rozhodně však není možné říci, že by uvedená sbírka NG byla pro autorku jejím hlavním informačním zdrojem. Eva Bendová prokazuje ve své dizertaci nejen teoretické a metodologické ambice, nýbrž také impozantní rozhled po různých odlehlých disciplínách dějin kultury a dějin umění, od krásné literatury, poezie a memoárů až po architektonická díla a jejich půdorysné a prostorové typy. O kavárně jako architektuře napsala první takovou velkou práci v celé české odborné literatuře. Opakuji znovu, že jde o práci dobře a chytře napsanou, dobře rozvrženou, relativně vyčerpávající stanovené téma. Několik málo pravopisných chyb (i/y) a stále sporná ortografie názvu kavárny *Montmartre* (nebo snad *Montmarter*?) nezkaží dojem z této poutavé četby. Autorka splnila všechny povinnosti doktorandky a odevzdala dizertační práci nanejvýš zajímavou a hodnotnou, kterou jako školitel vřele doporučuji k obhajobě.

Prof. PhDr. Rostislav Švácha, CSc., v Praze 8. 8. 2013